

“ଆଜିର ଉତ୍ସବ ଦିନରେ ମନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦ୍ଵାରା ମାୟାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବାର ବରତ ଧାରଣ କର, ଦୟାଳୁ ହୋଇ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତିଦାତା ହୁଅ, ଯେହେତୁ ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି ତେଣୁ ସମାନ ହୁଅ”

ଆଜି ଚାରିଆଡ଼ର ସ୍ଵନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ମିଠା ମିଠା ଶୁଭେଚ୍ଛାବାରତ୍ତା ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଲାଗିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଭରି ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ନା ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ? ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିକିଲିଆ ଶେହଲା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନର ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜିର ଦିନରେ ବିଶେଷତା ଯାହାକି ସାରା କଲ୍ପ ଭିତରେ ନାହିଁ ତାହା ଆଜି ହିଁ ଅଟେ - ତାହା ହେଲା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିନ ଏକାଠି ପାଳିତ ହେଉଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ବିଚିତ୍ର ଜୟନ୍ତୀ । ସାରା କଲ୍ପରେ ଚକର ଲଗାଇ ଦେଖ ଏଭଳି ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ପାଳନ କରିଛ? କିନ୍ତୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଶିବଜୟନ୍ତୀ କିନ୍ତୁ ଏହା ଏଭଳି ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ ଯାହାକି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜୟନ୍ତୀ ଭିତରେ ବହୁତ ଗୁଡିଏ ଜୟନ୍ତୀ ସମାହିତ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା, ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏକାଠି ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ ହେବା ଏହା ଅତି ସ୍ଵନେହର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ବିନା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ଏବଂ ସଂଗମଯୁଗରେ ରହିବା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି, କାହିଁକି ନା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକାଠି କରୁଛନ୍ତି । ଏକୃଷିଆ ବାବା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଉଭୟ ଏକାଠି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ପ୍ରତିଗୁଡିଏ ଦେଇଛନ୍ତି - ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବା, ସାଥୀ ହୋଇଯିବା । କ’ଣ ସାଥୀ ହୋଇଯିବା ନା! କଥା ଦେଇଛ ନା! ପିତାଙ୍କର ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏତିକି ସ୍ଵନେହ କେବେ ଦେଖିଛ? ଦେଖିଛ ନା ଅନୁଭବ କରୁଛ? ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ସମୟର ମିଳନର ସ୍ଵାରକାଳୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମେଳା ରୂପରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଦିନରେ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ଚାଲିଛନ୍ତି - ଆସ, ଆସ, ଆସ, କିନ୍ତୁ କେବେ ଆସିବେ, କିପରି ଆସିବେ... ଏହିକଥା ଭାବିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ମିଳନ ମେଳା ପାଳନ କରୁଛ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଵନେହ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଦୟା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି, ସେମାନେ କେତେ ପ୍ରକାରରେ ଚେଷ୍ଟା କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଖୋଜିଛ କି, ନା ବାବା ତୁମକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଛନ୍ତି? କିଏ କାହାକୁ ଖୋଜିଛି? ତୁମେମାନେ ତ କେବଳ ଚାରିଆଡ଼େ ଚକର ଲଗାଉଥିଲ କିନ୍ତୁ ଦେଖ ବାବା ତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ପିଲାମାନେ କେଉଁ କୋଣ-ଅନୁକୋଣରେ ହଜିଯାଇଥିଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦେଖ ଭାରତର ଅନେକ ରାଜ୍ଯରୁ ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଦେଶ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ, ୧୦୦ଟି ଦେଶରୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଛଡା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ହେବା ପାଇଁ କିଛି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଛି କି । କ’ଣ ମେହନତ କରିଛ? ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ହିଁ ଭକ୍ତରେ ମେହନତ କରିଛ କିନ୍ତୁ ଯେବେଠାରୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଦେଇଛନ୍ତି ତା’ପରେ ଆଉ ମେହନତ କରିଛ କି? କରିଛ କି? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସୌଦା କରି ଦେଇଛ । ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶବ୍ଦରେ ସୌଦା ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କ’ଣ? “ମୋର” । ପିଲାମାନେ କହିଲେ “ମୋରା ବାବା”, ବାବା କହିଲେ “ମୋରେ ବରତେ” । ବାସ୍ ସତଦା ହୋଇଗଲା । କ’ଣ ସୌଦା ଶସ୍ତା ହେଲା ନା ମୁଗକିଲ୍? ଶସ୍ତା ଅଟେ ନା! ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କିଛି କିଛି ମୁଗକିଲ୍ ଅଟେ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କେବେ କେବେ ତ ମୁଗକିଲ୍ ଲାଗୁଛି ନା! ନା ନାହିଁ? ପ୍ରକୃତରେ ସହଜ ହିଁ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡିକ ସହଜକୁ ମୁଗକିଲ୍ ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଉଛି ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ତ୍ତା ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସ୍ଵାର୍ଥୀ ନୁହଁନ୍ତି, ସର୍ତ୍ତା ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ଆଜିର ଦିନରେ ଅତି ସ୍ଵନେହର ସହିତ ବରତ ରଖିଆଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବରତ ଧାରଣ କରିଛ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ଅଳ୍ପ ଦିନ ପାଇଁ ବରତ ରଖିଆଆନ୍ତି ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ବରତ ରଖୁଛ - ଯାହାକି ବରତମାନର ଏହି ଗୋଟିଏ ବରତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାୟମ ରହୁଛି । ସେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବରତ ମଧ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସାରା କଲ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଥର ହିଁ ବରତ ରଖୁଛ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ମନରେ ବରତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ନା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ବରତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ବରତ ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରୁଛ କିନ୍ତୁ କେଉଁ ବରତ ଧାରଣ କରୁଛ? ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି, ପବିତ୍ର ବୃତ୍ତି

ଏବଂ ପବିତ୍ର କୃତି ଅର୍ଥାତ୍ କରମ, ପବିତ୍ର ଜୀବନର ବରତ ଧାରଣ କରିଛ । ତୁମର ଜୀବନ ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ପବିତ୍ରତା କେବଳ ବ୍ରହ୍ମପରଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜୀବନରେ ଆହାର, ବ୍ୟବହାର, ସଂସାର ଏବଂ ସଂସ୍କାର ସବୁ କିଛି ପବିତ୍ର । ଏହିଭଳି ବରତ ଧାରଣ କରିଛ ନା? କରିଛ ତ? ମୁଣ୍ଡତ ହଲାଇ । କ'ଣ କହୁଛ? ପକ୍କା ବରତ କରିଛ ତ? କ'ଣ ପୁରା ପକ୍କା ନା କିଛି କିଛି କଷ୍ଟ । ଆରତ୍ତା, ଗୋଟିଏ ମହାଭୂତ ହେଲା କାମ ବିକାର କେବଳ ତା'ର ବରତ ରଖିଛ ନା ଆଉ ଚାରୋଟିର ମଧ୍ୟ ବରତ ରଖିଛ? ବ୍ରହ୍ମପରୀ ତ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଉ ଚାରୋଟି ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ଅଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ବରତ ରଖିଛ ତ? କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ବରତ ନେଇଛ, ନା ତା' ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଅଛି? କ'ଣ କ୍ରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି? ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ଅଟେ ନା ତେଣୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ, ଏହିଭଳି ଭାବୁନାହିଁ ତ? ଯେପରି କାମ ମହାଭୂତକୁ ମହାଭୂତ ମନେ କରି ମନ-ବଚନ-କରମରେ ପକ୍କା ବରତ ଧାରଣ କରିଛ ସେହିପରି କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବରତ ଧାରଣ କରିଛ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ କ୍ରୋଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବରତ ଧାରଣ କରିଛୁ, ତା'ର ପିଲାଛୁଆ ମଧ୍ୟ ତା' ପଛରେ ଅଛନ୍ତି, ଲୋଭ, ମୋହ, ଅହଂକାର.... କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆଜି କ୍ରୋଧ ଉପରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କ୍ରୋଧ ବିକାରର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ବରତ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ମନରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ନାହିଁ, ଦିଲ୍ରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧର ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ - ଏହିଭଳି ଅଛ ତ? ଆଜି ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ ନା! ଆଜି ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ବରତ ରଖିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବରତ ଉପରେ ପଚାରିବେ ନା! ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କେବେ ବି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଇଆ ନା! ଆସୁ ନାହିଁ ତ? (ଅଲପ କେତେ ଜଣ ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି) ଆରତ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଅ । କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଉଠାଇବାରେ ବାପଦାଦା ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ନାହିଁ, ତୁମର ସାଥୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ନିଆଯିବ, ତା'ପରେ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରୋଧର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ଇରଷ୍ଟା, ଦ୍ଵିତୀୟ ଇଚ୍ଛାଦି ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧର ପିଲାଛୁଆ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଭଲ କଥା ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ସାହସ ରଖିଛନ୍ତି ବାପଦାଦା ସେମାନଙ୍କୁ ଏବେ ତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇବା ପରେ ପୁଣି ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ପାଠ ଦେଇଥିଲେ ତା'ର ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଆଜି ତ ଜନମ ଦିନ ପାଳନ କରୁଛ, ତେବେ ଜନମ ଦିନରେ କ'ଣ କରିଥାଆନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା କେକ୍ କାଟିଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ ତ ଦୁଇମାସ ବିତିସାରିଲାଣି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାସ ବାକି ଅଛି, ଏହି ଦୁଇମାସ ଭିତରେ ନିଜର ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ର କେକ୍ କାଟିଛ? ଜନମଦିନର କେକ୍ ତ ବହୁତ ସହଜରେ କାଟି ଦେଉଛ ଆଜି ମଧ୍ୟ କାଟିବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର କେକ୍ କରିସାରିଲାଣି? କିନ୍ତୁ କାଟିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା! କାହିଁକି ନା ସାଥୀରେ ତ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏହା ତ ତୁମର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ । ସାଥୀରେ ରହିବୁ, ସାଥୀରେ ଯିବୁ । ଯଦି ସାଥୀରେ ଯିବ ତେବେ ସମାନ ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! ଯଦି ବି ଅଲପ ବହୁତ କମୀ ରହିଯାଇଛି, ଦୁଇମାସ ତ ଶେଷ ହୋଇସାରିଲାଣି, ତେବେ ଆଜି ଦିନରେ ଜନମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ଆସିଯାଇଛ । ପ୍ଲେନରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛ, ଟରେନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛ, କାରରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ପିଲାମାନେ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜନମ ଦିନରେ ପ୍ରଥମେ ଉପହାର ମଧ୍ୟଦେଇଥାଆନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେ ଯେଉଁ ଏକମାସ ବାକି ରହିଲା, ଆଗକୁ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ହୋଇରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜଳାଇଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ଅଲପ ବହୁତ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଯାହାକି ବୀଜ ଅଟେ, ଯଦି ବୀଜ ରହିଥିବ ତେବେ କେବେ ନା କେବେ ସେଥିରୁ କାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସିବ, କେବେ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ମଧ୍ୟ ବାହାରିଯିବ, ତେବେ କ'ଣ ଆଜିର ଏହି ଉତ୍ସବ ଦିବସରେ ମନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ, ମୁଖର ନୁହେଁ ମନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଯାହା ବି କିଛି କମୀ ରହିଯାଇଛି, ତାହେଁ ମନ ଭିତରେ, ତାହେଁ ବାଣୀରେ, ତାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ, କ'ଣ ଆଜି ବାବାଙ୍କ ଜନମ ଦିନରେ ବାବାଙ୍କୁ ଏହି ଉପହାର ଦେଇପାରିବ? ମନର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦ୍ଵାରା ଉପହାର ଦେଇପାରିବ? ଲାଭ ତ ତୁମର ହେବ ନା, ବାବାଙ୍କୁ କେବଳ ଦେଖିବାର ଅଛି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସାହସ ରଖୁଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଖାଇବୁ, ଭଲ ହୋଇ ଦେଖାଇବୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଭଲ କରି ଭାବିନିଅ ଛାତିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଆସିବ ନାହିଁ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧ ଆସିବ ନାହିଁ । ସାହସ ଅଛି ତ? ଅଛି ସାହସ? ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଭାରତବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହୀ ଅଛି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଭାବୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଯାଆନ୍ତୁ କେହି ରହି ନ ଯାଆନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ଆମେ ସାଥୀରେ ଯିବୁ ତେଣୁ ସମାନ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ସ୍ନେହ ଅଛି ନା! ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ହାତ ଉଠାଇ ନାହିଁ ତ?

ବାପଦାଦା ଏହି ସଂଗଠନରେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଚେହେରା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କେବଳ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ସାହସ ରଖ । କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ସହନଶକ୍ତି ଦରକାର । ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦରକାର । ଯାହା ଭିତରେ ସହନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି ସେ ସହଜରେ କ୍ରୋଧ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ବାପଦାଦା ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବରଦାନ ରୂପରେ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମର ଉପାଧି ହିଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟେ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଲୋଗାନକୁ ମନେ ରଖିଥିବ, ଯଦି ଏକ ମାସ ଭିତରେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନଟିକୁ ମନେ ରଖିବ । ଏହା ତୁମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ନା କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବି, ନା ଦୁଃଖ ନେବି । କେହି କେହି ପିଲା କେବଳ ଏତିକି କଥା ଚେକ୍ କରନ୍ତି ଯେ ଆଜି ଦିନରେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ତ ଦେଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ସହଜରେ ଦୁଃଖ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ନେବାରେ ତ ଅନ୍ୟ କେହି

ଦେଉଛି ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କ'ଣ କିଛି କରିଛି କି, ଅନ୍ୟ ଲୋକ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନେଲ କାହିଁକି? ନେବାବାଲା ତ ତୁମେ ଅଟ ନା, ଦେବାବାଲା ତ ନୁହେଁ ନା? ଦେବାବାଲା ଯଦି ଭୁଲ୍ କରିଲା, ସେକଥା ତ ବାବା ଜାଣନ୍ତି କି ତ୍ରାମା ଜାଣେ ତା'ର ହିସାବ କିତାବ କ'ଣ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନେଲ କାହିଁକି? ଫଳାଫଳ ରୂପରେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ତ ଦେବାବେଳେ ପୁଣି ବି ଟିକିଏ ଭାବୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନେଉଛନ୍ତି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର । ସେଥିପାଇଁ ସମାନ ହୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଯିଏ ଯେତେ ବି ଦୁଃଖ ଦେଉନା କାହିଁକି ତୁମକୁ ନେବାର ହିଁ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଫିଲିଙ୍ଗ୍ କରିବାର ରୋଗ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଫିଲିଙ୍ଗ୍ କରିବା ବଢି ବଢି ଚାଲିବ ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ କେବେ ବି ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କିପରି ଯିବ? ଯେହେତୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଛାଡି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସାଥରେ ନେଇକରି ହିଁ ଯିବେ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ? ଯଦି ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ପଛେ ପଛେ ଆସିବାର ନାହିଁ ତ! ଯଦି ସାଥୀରେ ଯିବାର ଅଛି ତେବେ ଏହି ଉପହାରଟି ଦେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ୧ ମାସ ପର୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର - ନା ଦୁଃଖ ଦେବୁ, ନା ଦୁଃଖ ନେବୁ । ଏକଥା କହିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଦୁଃଖ ଦେଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁଃଖ ନେଇନେଲା, କିଛି ତ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ପରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ । ସ୍ୱାଦର୍ଶନ କର, ହେ ଅରଜୁନ ମୋତେ ହିଁ ହେବାର ଅଛି ।

ଦେଖ, ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ରିପୋର୍ଟରୁ ଯାହା ଦେଖିଲେ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ରିପୋର୍ଟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୁଣି ୧ ମାସ ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାସ ଅଭ୍ୟାସ କରିଦେବ ତେବେ ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡିଯିବ । କେବଳ ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡିଯିବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ହାଲୁକା ଛାଡିଦିଅ ନାହିଁ ଯେ ଏମିତି ତ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଏତିକି ତ ଚଳିଯିବ, ନା । ଯଦି ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ତେବେ କ'ଣ ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନର କେବଳ ଗୋଟିଏ କ୍ରୋଧ ବିକାରକୁ କ'ଣ ସଂଘାତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ? ସଂଘାତ କରିବାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ଆଦେଶକୁ ମାନି ଯାଉଥିବ । କେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ଘଡିରେ ବହୁତ ଧୋକା ଦେଇପାରେ କାହିଁକି ନା ଚାରିଆଡେ ଦୁଃଖର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ, ପରକୃତିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଭଳି ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟସ୍ତ ଭିତରେ ହିଁ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ଆଜି ଏହିଭଳି ସାହସର ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି - ଚାହେଁ ବିଦେଶରେ ରହୁଥାଅ, ଚାହେଁ ଭାରତରେ ରହୁଥାଅ ସେହି ଏକା ବାପଦାଦାଙ୍କର ତ ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନେ, ଯଦି ସାହସ ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ରଖି, ସଫଳମୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହି କଥା ପ୍ରଚାର କରିବେ ଯେ ଆମ ଭିତରେ କାମ ବିକାର ନାହିଁ କି କ୍ରୋଧ ବିକାର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତ ମଦ, ବିତି ଇତ୍ୟାଦି ଛଡାଇ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଠାରୁ କ୍ରୋଧ ମୁକ୍ତ ଏବଂ କାମବିକାର ମୁକ୍ତ ଏହି ଦୁଇଟିକୁ ସାହସର ସହିତ ବିଶ୍ୱ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ବାଦିମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ପ୍ରଥମ ଧାଡି ବାଲାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ମଧୁବନବାଲାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ମଧୁବନବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ ଅଟେ । କ'ଣ ବିଦେଶବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ତେଣୁ ଚାରିଆଡେ ଯାହା ପସନ୍ଦ ଲାଗିଥାଏ, ତା'କୁ କରିବାରେ କ'ଣ ବଡ କଥା ଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ କିରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ଦେବେ । ତେଣୁ ଏଭଳି ନିକ୍ଷା ଦେଖାଯାଉ ଯେ ଏହା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାବାଲା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାବାଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆବାହନ କରୁଛି, ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଆତ୍ମାନୁସ ପାର୍ତି ବାଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି ତାକରା ପହଞ୍ଚୁଛି । ମାୟ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଅକିଶଲାଣି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଦେଇଦିଅ, ତେବେ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ ମଝିରେ ସାଙ୍ଗ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ୨୩ ଜନ ସାଥୀ ରହିଆସିଛନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ହେ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତିଦାତା ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଦିଅ କାହିଁକି ନା ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ କିଛି ନା କିଛି ଆଞ୍ଚୁଳୀ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ତୁମକୁ କେତେ କାମ କରିବାକୁ ପଡିବ କାହିଁକି ନା ବରତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସାଥୀ ଅଟେ, ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିରେ ତ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହା ହିଁ ସେହି ସମସ୍ତ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମସ୍ତେ ଯଦି ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିବ ତେବେ ତାହା ଦେବାର ସମସ୍ତ ହୋଇ ନଥିବାରୁ ତୁମେ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଅଟେ ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ, ତା'ପରେ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାର ଆଞ୍ଚୁଳୀ ଦିଅ! ସେମାନେ ଡାକିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ତାକରାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଯଦି ନିଜ ଭିତରେ ହିଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବ ତେବେ କାହାର ବି ତାକରା ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ଯେ - ଦୁଃଖୀଓ ପର କୁଛ ରହମ କରୋ.... । ଏବେଠାରୁ ଦୟାଳୁ, କୃପାଳୁର ସଂସ୍କାର ଯଦି ବହୁତ ଦିନ ପର୍ୟନ୍ତ ନ ଭରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ ଚିତ୍ତରେ, ଦୟାର, କୃପାର, କରୁଣାର ଭାଇବ୍ରେଶନ କିପରି ଭରି ହେବ?

କ'ଣ ଡବଲ୍‌ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମୋମନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାପରଯୁଗଠାରୁ ଦୟାଳୁ, କୃପାଳୁ ହୋଇ ନିଜର ଜଡ ଚିତ୍ତର ସ୍ୱାପରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା କରିବ ନା! ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ତର ଅଛି ନା, ନା କେବଳ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ହିଁ ଅଛି? କ'ଣ ବିଦେଶୀମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ମଧ୍ୟ ଜଡ ଚିତ୍ତର ପୂଜା ପାଉଛି ବୋଲି? ତେବେ ଚିତ୍ତଗୁଡିକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେଉଛି? ଚିତ୍ତ ନିକଟକୁ ଯାଇ କ'ଣ ମାଗୁଛନ୍ତି? ଦୟା କର, ଦୟା କର ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମୋମନେ ନିଜର ସ୍ୱାପରା

କଳିଯୁଗର ସମସ୍ତ ପାଇଁ ଜଡ଼ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ଯଦି ସେହିଭଳି ବାସ୍ତବଶୃଙ୍ଖଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଇବ୍ରେଶନ୍ ଭରିବ ତେବେ ଯାଇ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଡ଼ାକା ଅନୁଭବ କରିବେ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ତ କରିବ ନା! ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି ନା! ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ଲାଣ୍ଡ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା! ତେଣୁ ଭକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମା ହୁଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ତ ଅଟନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଆସୁ ନାହିଁ? ଆସୁଛି ତ ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଆସୁଛି ପୁଣି ଅନେକ କେଉଁଠି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସମସ୍ତ ଅଧିକ ଲଗାଅ ନାହିଁ, ଦେବାରେ ସମସ୍ତ ଲଗାଅ, ତେଣୁ ଦେବା, ନେବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ ମୁକ୍ତିର ଦିବସ ପାଳନ କର । ଆଜିର ଦିନରେ ମୁକ୍ତି ଦିବସ ପାଳନ କର । ଠିକ୍ ଅଛି ତ? କ'ଣ ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଠିକ୍ ଅଛି ତ?

ଆଜି ମଧୁବନ ନିବାସୀ ବହୁତ ପରିଷ୍ଟ ଲାଗୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ମଧୁବନକୁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଅନୁକରଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ମଧୁବନକୁ ତୁରନ୍ତ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମଧୁବନବାଲା ଯଦି ମୁକ୍ତିଦିବସ ପାଳନ କରିବେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଅନୁକରଣ କରିବେ । ଆଜି ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନେ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତିଦାତା ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । କ'ଣ ହେବ ତ? (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି) ଆରହା, ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଆରହା, ଏବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚାହେଁ ଏଠାରେ ସମମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଦୂରରେ ବସି ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡରିଲି କରାଇବେ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲ ତ । ଏବେ ସବୁ ସଂକଳ୍ପକୁ ସୁପ୍ତ କରିଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦ କରିଦିଅ । ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମନ ବୁଦ୍ଧି ଡ଼ାକା ନିଜର ମିଠା ଘରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ.... ଏବେ ପରମଧାମରୁ ନିଜର ସୃକ୍ଷମବତନରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ... ଏବେ ସୃକ୍ଷମବତନରୁ ସ୍ଥୂଳବତନ ନିଜର ରାଜସ୍ବ ସ୍ବର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ... । ଏବେ ନିଜର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂମୟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ... ଏବେ ମଧୁବନକୁ ଆସିଯାଅ । ଏହିଭଳି ସ୍ବଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ଚକ୍ର ଲଗାଉଥାଅ । ଆରହା!

ଚାରିଆଡ଼ର ଭାଗ୍ୟବାନ ଶେହ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ସ୍ବରାଜ୍ୟ ଡ଼ାକା ସ୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ରାଜା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଦୃଢ଼ତା ଡ଼ାକା ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଜିର ଜନ୍ମଦିନର, ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନର ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଏହିଭଳି ଗ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:-

ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣର ଦାୟିତ୍ବ ମନେ କରି ସମସ୍ତ ଏବଂ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ଭବ । ବିଶ୍ଵର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମେ ଗ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରିବାର ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ଯେତେ ବଡ଼ ପରିବାର ହୋଇଥାଏ ସେତିକି କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ ସରବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମମୁଖରେ ରଖି ନିଜକୁ ବେହଦର ସେବା ଅର୍ଥେ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରି ନିଜର ସମସ୍ତ ଏବଂ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ରୋଜଗାର କରିଲ, ଏବଂ ଶେଷ କରିଦେଲ - ଏଭଳି ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜେଟ୍ ତିଆରି କର । ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ଭବର ବରଦାନକୁ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରଖି ସମସ୍ତ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଷ୍ଟକ ସେବା ପାଇଁ ଜମା କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ମହାଦାନୀ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯାହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବାଣୀ ଡ଼ାକା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବରଦାନର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଥିବ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଈଶ୍ଵାର:- ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଗ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ । ତୁମର ଯେଉଁ ସୃକ୍ଷମ ଶକ୍ତି ଦୁଇଟି ମନଦ୍ବାରୀ ବା ମହାମନଦ୍ବାରୀ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯଥା ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚଳାଅ । ଯଦି ଏବେଠାରୁ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ଠିକ୍ ରହିବ ତେବେ ଧର୍ମରାଜର ଦରବାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସ୍ଵାଗତ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ ଭିତରେ ଯଦି ନିଷ୍ଠୁରତରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ନ ଥିବ ତେବେ ଫାଇନାଲ୍ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ଅନୁସାରେ ଫାଇନ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଧର୍ମରାଜ ପୁରୀକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଧର୍ମରାଜ ପୁରୀର ଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଫାଇନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋରିମନା ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଯଦି ରିଫାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମପୁରଣ ପରିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଆଉ ଫାଇନ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତ ରାଜଯୋଗୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସଂଧ୍ୟା ୬.୩୦ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ସମୟରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରା ଶୁଣିବା ସହିତ ନିଜର ଇଷ୍ଟଦେବ, ଇଷ୍ଟଦେବୀ ଦୟାକୁ ଏବଂ ଦାତା ସ୍ବରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରିବାର ସେବା କରିବା ହେବେ ।